

Administratieve detentiecentra

Monitoringsrapport
2024

Observaties van onze bezoeken

Move

Voorbij detentie van migranten
Pour en finir avec la détention des migrant·e·s

Inhoudstafel

INLEIDING.....	4
MOVE EN ZIJN WERKING	4
METHODOLOGISCHE NOOT	5
ADMINISTRATIEVE DETENTIE IN BELGIË IN 2024 : ENKELE CIJFERS	7
OVERZICHT VAN DETENTIE PER CENTRUM.....	8
EVOLUTIE VAN HET AANTAL TERUGGEKEERDEN EN TERUGDRIVINGEN	9
EVOLUTIE VAN DE CAPACITEIT VAN DE ADC.....	10
DE ADMINISTRATIEVE DETENTIECENTRA IN 2024.....	11
127BIS	12
BRUGGE.....	17
CARICOLE	21
HOLSBEEK	25
MERKSPLAS	29
VOTTEM.....	33
CENTRES POUR FAMILLES	37

Appendix

ADC	Administratief detentiecentrum
AZG	Artsen Zonder Grenzen
CGVS	Commissaris-generaal voor Vreemdelingen en Staatlozen
DVZ	Dienst Vreemdelingenzaken
FIRM	Federaal Instituut voor de bescherming en de bevordering van de rechten van de Mens
IOM	<i>International Organization for Migration</i>
NGO	Niet-gouvernementele organisatie
RvV	Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
W1980	Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Ieder mens heeft een fundamenteel recht op vrijheid. De Move-coalitie werd in januari 2021 opgericht als een gezamenlijk initiatief van Caritas, Ciré, JRS Belgium en Vluchtelingenwerk Vlaanderen. De leden van Move bundelen hun krachten om een einde te maken aan de detentie van mensen om migratieredenen. Wij geven er de voorkeur aan om te spreken over “administratieve detentiecentra (ADC) voor migranten” in plaats van “gesloten centra”, om verwarring te vermijden met de opvangcentra die openstaan voor mensen die internationale bescherming zoeken. Door deze keuze van terminologie wordt de aandacht gevestigd op de realiteit van detentie. Bovendien willen wij ons ook richten op alle andere vormen van detentie om migratieredenen, zoals terugkeerhuizen, die wij “administratieve detentiecentra (ADC) voor gezinnen” noemen.

Inleiding

Administratieve detentie bestaat in België sinds 1988. Buiten het zicht en ver van het publiek, dat er slechts zeer beperkt toegang toe heeft, worden elk jaar duizenden mannen en vrouwen opgesloten. In deze detentiecentra, waarvan het gevangenisachtige karakter al vaak aan de kaak is gesteld, worden migranten ondergebracht van wie de meesten geen enkel misdrijf hebben gepleegd. Zonder de documenten die ze nodig hebben om legaal in België te verblijven, worden ze dagen, weken of zelfs maandenlang opgesloten om hun uitwijzing te organiseren of hun verzoek tot internationale bescherming (VIB) te onderzoeken. Dit rapport bekijkt de situatie in elk van de administratieve detentiecentra (ADC) van het afgelopen jaar. Op basis van de rapporten van onze geaccrediteerde bezoekers en de jaarverslagen van elk van de centra delen we onze observaties.

Move en zijn werking

De Move-coalitie werd in januari 2021 gevormd als een gezamenlijk initiatief van Caritas

International, CIRÉ, Jesuit Refugee Service Belgium en Vluchtelingenwerk Vlaanderen. Deze organisaties nemen al meer dan 20 jaar deel aan een platform van Belgische NGO's dat geaccrediteerde bezoekers van detentiecentra voor migranten samenbrengt.

Move bevestigt het recht op vrijheid en wil een einde maken aan de administratieve detentie van migranten.^[?]

Move is opgebouwd rond vier onderling verweven pijlers:^[?]

- sociaal-juridische begeleiding van personen in detentie en monitoring van administratieve detentiecentra via geaccrediteerde bezoekers,^[?]
- de ontwikkeling van juridische expertise om de rechten van personen in detentie beter te kunnen verdedigen,^[?]
- de verwezenlijking van een politiek pleidooi op basis van observaties uit het veld,^[?]
- bewustmaking van het grote publiek zodat het principe zelf van administratieve detentie in vraag wordt gesteld.

Methodologische noot

Dit verslag is voornamelijk gebaseerd op de wekelijkse bezoeken aan de zes Belgische detentiecentra en de detentie-eenheden voor gezinnen door een dertigtal geaccrediteerde bezoekers van Move. De geaccrediteerde bezoekers behoren tot de volgende partnerverenigingen: JRS Belgium, Caritas international, Vluchtelingenwerk Vlaanderen en Point d'appui (lid van CIRÉ).

De bezoeken bestaan voornamelijk uit het ontmoeten van personen in detentie en het bieden van een luisterend oor voor de situatie en de ervaringen van degenen die dat wensen. De gesprekken zijn ook sociaaljuridisch van aard en de bezoekers kunnen optreden als tussenpersoon met het personeel van het centrum, de dokter, de advocaat, familieleden, enz. op voorwaarde dat ze hiertoe uitdrukkelijk zijn geïnstrueerd door de personen in detentie. Op deze manier verzamelen geaccrediteerde bezoekers informatie over de situaties die ze tegenkomen in "bezoekersverslagen", die vervolgens binnen Move worden geanalyseerd in overeenstemming met de General Data Protection Regulation (GDPR).

In 2024 bezochten de 17 geaccrediteerde bezoekers van Move ongeveer elke week alle detentiecentra in België. Zo'n **700 mensen** in detentiecentra voor volwassenen (ADC) werden begeleid. Daarnaast werden **54 gezinnen** met kinderen in detentiecentra voor gezinnen ondersteund, ofwel **33 % van het totale aantal gedetineerde gezinnen**.

Uiteraard kunnen onze observaties en conclusies niet de pretentie hebben volledig te zijn, aangezien wij niet alle gedetineerden ontmoeten. We hebben dus geen totaaloverzicht van alle dossiers bij de ADC en de detentiecentra voor gezinnen.

We doen verslag van wat de honderden personen in detentie die we hebben ontmoet,

ons hebben verteld, waarbij we geloof hechten aan de veelvuldige en overeenstemmende getuigenissen en alleen de terugkerende opmerkingen overhouden.

Tot slot hebben we dit rapport ook opgesteld op basis van de jaarverslagen van elk detentiecentrum.

Dit formaat bevat geen juridische onderzoek of analyses van specifieke fenomenen, zoals we in het verleden hebben kunnen doen¹ of zoals JRS Belgium² heeft gedaan of nog zoals la Cimade in Frankrijk³. Deze laatste twee publicaties zijn een essentiële bron van inspiratie geweest voor Move en we willen de bijdragers bedanken.

Lezers die op zoek zijn naar meer diepgaande analyses over specifieke onderwerpen worden verwezen naar onze website movecoalition.be.

Uitleg van enkele begrippen gebruikt in de fiche « statistiek » per ADC.

Op de pagina statistiek markeren we wat we de "rode cijfers" noemen. Deze cijfers komen meestal uit het jaarverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken, dus de interpretatie van wat wel en niet onder deze definitie valt, wordt bepaald door de DVZ zelf.

Laten we het voorbeeld van "zelfmoordpogingen" nemen. Hoe maak je onderscheid tussen ernstige zelfbeschadiging en een zelfmoordpoging? En maakt elk centrum hetzelfde onderscheid?

Deze paragraaf herinnert ons eraan dat cijfers met voorzichtigheid moeten worden behandeld. In ieder geval benadrukken deze "rode cijfers" zaken die de nood waarin de gedetineerden zich bevinden en de verschrikkelijke impact van detentie aantonen.

¹ Groupe Transit, *Centres fermés : état des lieux*, 2016, [disponible en ligne](#).

² JRS Belgium, *Detentiecentra voor migranten*, september 2025, [online beschikbaar](#).

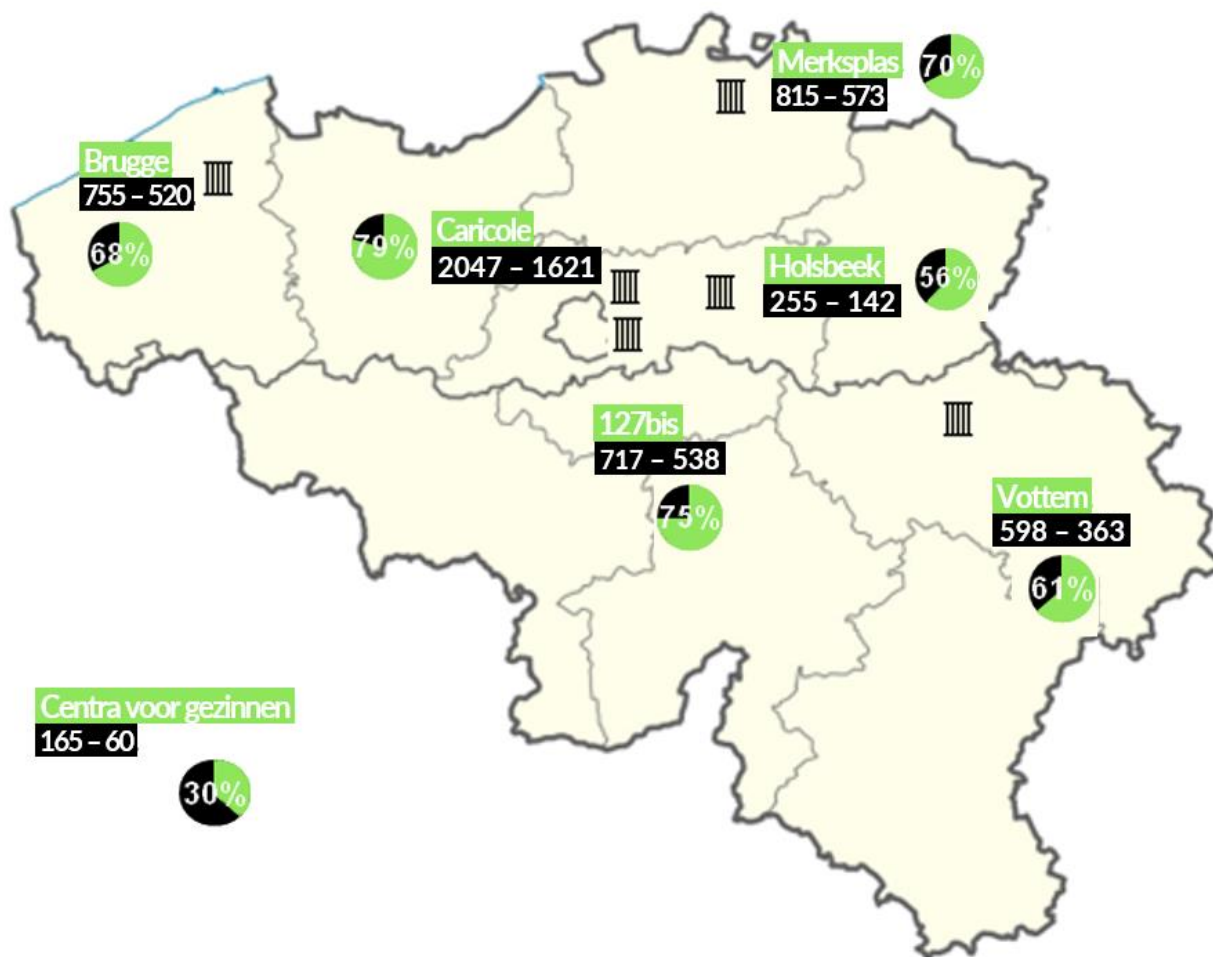
³ La Cimade, *Centres et locaux de rétention administrative : rapport 2021, 2022*, [disponible en ligne](#). La maquette développée par le studio Marnat a servi d'inspiration pour illustrer la partie statistique des CDA ainsi que le Rapport 2022, [disponible en ligne](#).

Administratieve detentie in België in 2024: enkele cijfers

Overzicht van detentie per centrum

Gedetineerde en verwijderde personen per detentiecentrum⁴

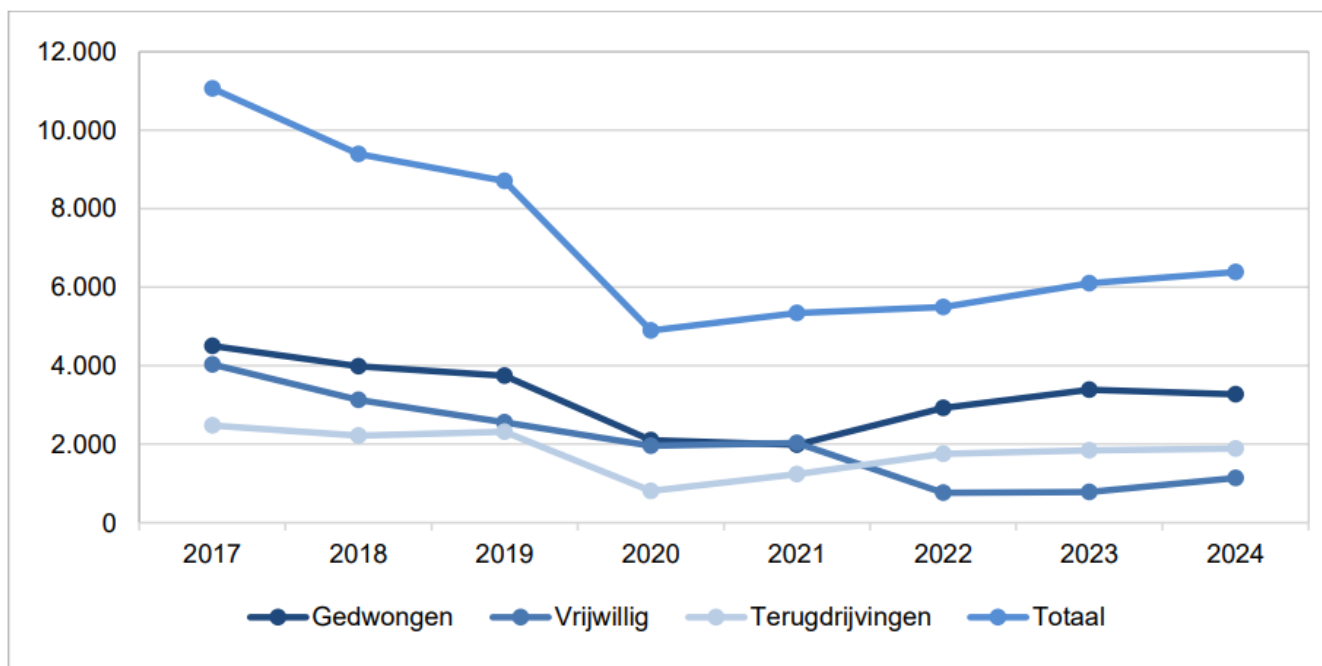

Naam Ligging van het centrum **Cijfer** Aantal gedetineerden in 2024 en effectief verwijderden. Voor de detentiecentra voor gezinnen gaat het om het aantal gezinnen.

 Percentage effectief verwijderden

⁴ Bronnen: Jaarverslagen 2024 van de verschillende centra van DVZ. De term "verwijdering" omvat personen die werden gerepatriëerd, teruggedreven en de terugkeren naar een ander Europees land.

Evolutie van het aantal teruggekeerden en terugdrijvingen⁵

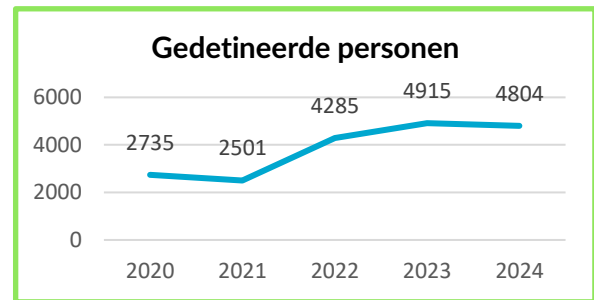
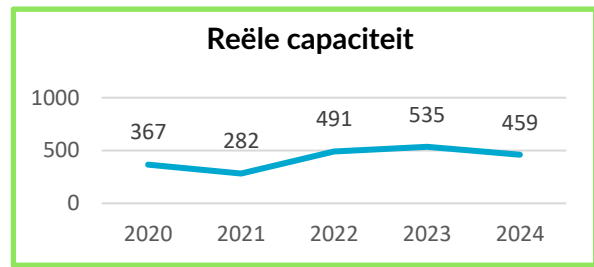

⁵ DVZ, *Effectieve verwijderingen - jaarlijkse statistieken*, 2025, [beschikbaar online](#).

Evolutie van de capaciteit van de ADC

Op papier tellen de ADC rond de 600 plaatsen et kunnen tot 28 families in de ADC voor gezinnen worden opgesloten. De reële capaciteit van de centra wordt o.a. beïnvloed door hun staat, door de nood aan renovatie en door het beschikbaar personeel.

In 2020 en 2021 is de capaciteit gedaald wegens de gezondheidsmaatregelen die door de DVZ werden genomen. De capaciteit werd inderdaad gehalveerd om *social distancing* mogelijk te maken gedurende de COVID-19 pandemie. Bijgevolg daalde ook het aantal gedetineerden. Sinds 2022 was de reële capaciteit geleidelijk weer toegenomen, om in 2024 opnieuw te dalen tot 459. De verspreiding van bedwantsen in de centra in 2024 maakte bepaalde infrastructuren tijdelijk onbruikbaar.

Aantal detentiecentra	6
Capaciteit van de centra n 2024	459
Aantal gedetineerden in de centra in 2024	4804
Aantal detentiecentra voor gezinnen	27 (répartis sur 5 sites)
Aantal meerderjarige gedetineerden in de centra voor gezinnen in 2024	217
Aantal gedetineerde kinderen in de centra voor gezinnen in 2024	304

© Creg Constantine

De administratieve detentiecentra in 2024

127bis

Beschrijving centrum & personeel

Directrice	Brenda Melis
Opening	Maart 1994
Adres	Tervuursesteenweg 300, 1820 Steenokkerzeel
Contact	onthaalbis@ibz.fgov.be 02/755.00.00
Capaciteit	120
Cellen	30, 2 stapelbedden per cel 4 isolatiecellen
Collectieve ruimte	Ja : cafetaria, salon met TV, fitnessruimte
Binnenplaats	Ja
Dienst Verblijf bewoners	5 sociaal assistenten
Medisch personeel	3 artsen 5 verplegers 1 psycholoog en 1 consultant

Het centrum & de buitenwereld

Bezoek	Gedurende de week kunnen 8 gedetineerden bezoek krijgen van 13u30 tot 14u30. 's Avonds kunnen 5 personen bezoek krijgen. Gedurende de weekend en vakantiedagen kunnen 2 bezoeken plaatsvinden van 19u30 tot 20u30.
Toegang openbaar vervoer	Trein station Nossegem, daarna 15min wandelen tot het centrum
Partnerziekenhuis	Psychiatrisch hospitaal Sint-Alexius in Grimbergen, UPC Kortenberg
Bezoeker Move	Werner Verhaegen & Mathilde Dujardin (Caritas international) w.verhaegen@brabantia.brussels
Andere NGO	AZG
Aantal bezoeken familie & vrienden	333 + 28 intieme bezoeken
Bezoek door politiek vertegenwoordiger	/

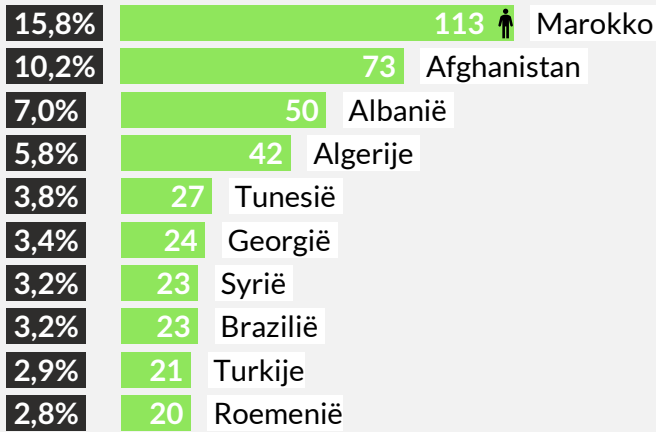
Statistieken

714

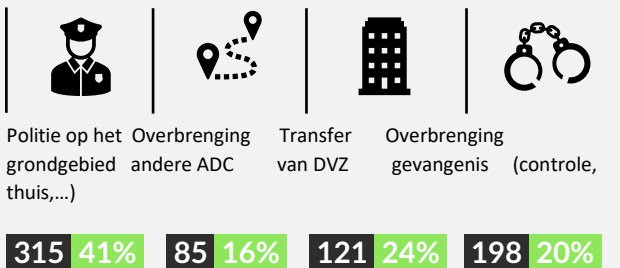
Personen werden in 2024 in het Centrum 127bis opgesloten.

100% waren mannen (geen vrouwenafdeling)

Meest voorkomende nationaliteiten

Omstandigheden aanhouding

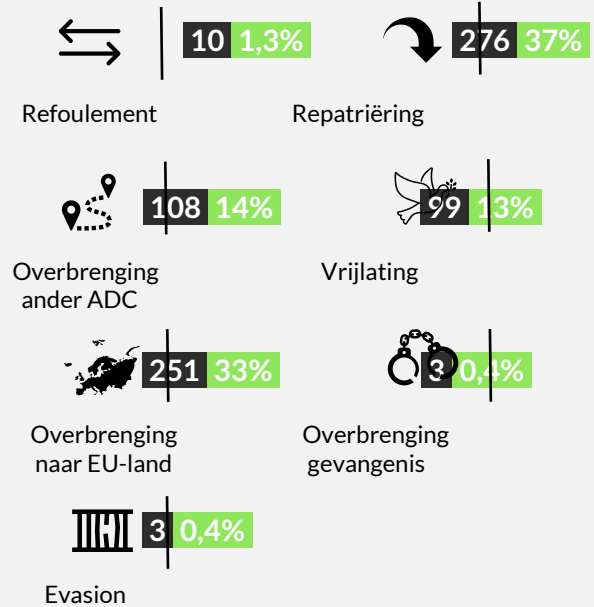

iddelde duur van de detentie

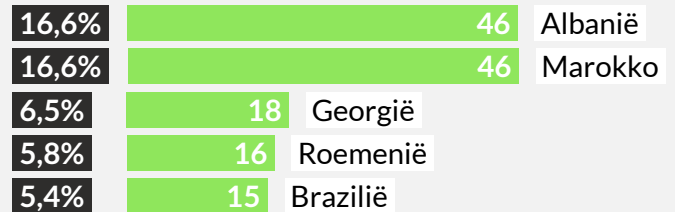

Noot: het cijfer van het centrum neemt niet in acht dat iemand al opgesloten was in aan ander centrum voor aankomst of dat detentie zal voortduren in aan ander ADC.

Uitkomst van de detentie (750 personen)

Voornaamste repatriëringen

Rode cijfers

- Zelfmoordpoging: 1
- Hongerstaking: 43
- Aantal klachten: 98
- Disciplinaire afzondering: 185
- Medische afzondering: 148
- Afzondering voor veiligheid: 158

Opmerkelijke feiten

in 2024

De 127bis is het oudste ADC van België. Het opende in maart 1994 en is gelegen vlak bij de luchthaven Brussel-Nationaal, met een capaciteit van 120 plaatsen. Er worden uitsluitend mannen vastgehouden, met uitzondering van enkele vrouwen die er soms één nacht verblijven in afwachting van hun vlucht. De verouderde infrastructuur en het gevangeniskarakter van de site onderscheiden de 127bis van het naastgelegen transitcentrum “Caricole”, dat een moderner en recenter gebouw is.

De gedetineerden klagen herhaaldelijk over de detentieomstandigheden en de impact daarvan op de mentale gezondheid. Bovenop een reeds gespannen en angstige klimaat komt het constante lawaai van opstijgende en landende vliegtuigen, wat de stress en het sombere gevoel in het centrum versterken.

Elk jaar ontvangt de Move Coalitie van DVZ de jaarverslagen van de ADC's. Het jaarverslag van de 127bis is doorgaans uitvoerig en gedetailleerd, wat een grondige analyse van het afgelopen jaar mogelijk maakt. De transparantie van het jaarverslag staat in contrast met de informatie die onze bezoekers tijdens hun wekelijkse bezoeken krijgen.

In 2024 bedroeg de gemiddelde bezettingsgraad 65%. Het centrum registreerde 717 inschrijvingen, tegenover 978 in 2023, een daling van 27%. Deze daling is te wijten aan personeelstekorten en aan de bedwantsenplaag.

Tussen januari en juni waren slechts drie vleugels operationeel, terwijl de vierde vleugel als recreatieruimte fungeerde. In juni werd een vleugel gesloten wegens gebrek aan personeel, en in oktober nog een tweede om de bedwantsen te behandelen. Vanaf dat moment bleef slechts één vleugel in gebruik als verblijfsvleugel.

Nationaliteiten

De meest vertegenwoordigde nationaliteiten onder de gedetineerden van 127bis zijn van Marokko, Afghanistan en Albanië. Veel personen

afkomstig uit Afghanistan, Eritrea en Syrië die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend, werden vastgehouden met het oog op een overdracht naar een andere lidstaat van de Europese Unie, in het kader van de Dublin-verordening. Deze Europese verordening bepaalt welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een aanvraag voor internationale bescherming.

Wanneer een gedetineerde geen paspoort of identiteitsdocument heeft, moeten de Belgische autoriteiten de consulaire autoriteiten van het betrokken land verzoeken om de persoon te identificeren en een laissez-passer af te leveren zodat de uitzetting kan plaatsvinden. In 2024 werden meerdere Guinese onderdanen langdurig vastgehouden, omdat de Guinese ambassade niet lijkt te reageren op de verzoeken van DVZ.

Aanhoudingen bij de DVZ

In 2024 werden 121 gedetineerden (17%) van 127bis gearresteerd tijdens een afspraak bij de DVZ in het kader van hun asielaanvraag. Deze praktijk, waarbij personen worden uitgenodigd voor een administratief gesprek en vervolgens ter plaatse worden gearresteerd en opgesloten, wordt strijdig beschouwd met het recht op vrijheid en het beginsel van loyale administratie. Verschillende Brusselse en Luikse rechtbanken hebben dit bevestigd, met name voor arrestaties in het kader van de Dublin-procedure.

Aanwezigheid van bedwantsen

“Ze veranderen ons van vleugel in het gebouw, maar het is nog altijd dezelfde rotzooi!” - bewoner - woorden van een gedetineerde in 127bis in september 2024

In 2024 werd het centrum 127bis [zwaar getroffen door een bedwantsenplaag](#). In september [werd het aantal nieuwe gedetineerden beperkt](#) om de verspreiding in te dammen, en in oktober moest

een volledige vleugel worden gesloten voor behandeling.

In de nacht van 7 september 2024 legden personeelsleden het werk neer nadat ze drie insecten in hun toiletten hadden aangetroffen, uit vrees dat het bedwantsen waren. Bang om de insecten mee naar huis te nemen, weigerden ze terug te keren naar de verblijfsvleugels. Deze situatie leidde tot kwaadheid bij de gedetineerden, van wie 16 [een sit-in buiten het gebouw begonnen](#), waarbij ze de aandacht vroegen van de pers en NGO's. Hun actie werd onder meer opgepikt door [de VRT](#) en [de RTBF](#). Na enkele dagen onderhandelen keerden ze terug naar binnen. Later werd vastgesteld dat de gevonden insecten geen bedwantsen waren.

Over het algemeen heeft deze plaag, samen met het gevoel van onverschilligheid van de autoriteiten tegenover de slechte detentieomstandigheden, de spanningen tussen gedetineerden en personeel versterkt gedurende het hele jaar.

Toegang tot juridische bijstand

In 2024 had meer dan de helft van de gedetineerden (53%) geen advocaat. Velen meldden problemen bij het verkrijgen van juridische bijstand, waaronder de noodzaak om een dure privé-advocaat te betalen omdat hun aanvraag voor een pro-deo advocaat, volgens hun, zonder gevolg bleef, ondanks hun recht daarop.

Wanneer een persoon een bevel tot het verlaten van het grondgebied met vasthouding ontvangt, is de termijn om een beroep wegens uiterst dringende noodzakelijkheid in sommige gevallen beperkt tot slechts vijf dagen. Daardoor verliezen veel gedetineerden de kans om de beslissing aan te vechten bij gebrek aan tijdige juridische ondersteuning. Bovendien hebben gedetineerden soms moeite om contact op te nemen met hun advocaat, zelfs wanneer er één is toegewezen.

Zelfdoding en beperkte toegang tot psychologische zorg

Op 9 maart 2024 vernamen we met droefheid dat een Ethiopische man die vastzat in het centrum 127bis zelfdoding had gepleegd, tien dagen na zijn

aankomst in het centrum. Hij had verklaard zo snel mogelijk naar Ethiopië te willen terugkeren. Zijn lichaam werd door een mede-gedetineerde gevonden - hij had zich opgehangen in de toiletten. Deze zelfdoding heeft een diepe indruk achtergelaten op de andere gedetineerden en op de bezoekers van Move, die een gevoel van machteloosheid uitten tegenover deze gebeurtenis.

De toegang tot psychologische zorg blijft zeer lastig. Volgens de "tevredenheidsenquête" van het centrum zegt slechts een derde van de gedetineerden tevreden te zijn over de toegankelijkheid van de psychologische dienst.

In 2024 gingen 43 gedetineerden in hongerstaking uit protest tegen hun opsluiting, sommige gedurende meerdere weken. Eén persoon verloor 24 kilo na 35 dagen hongerstaking. Uit wanhoop verminkten sommigen zichzelf, gebruikten drugs of probeerden te ontsnappen.

Te vaak krijgen gedetineerden kalmeermiddelen of slaapmiddelen als enige antwoord op hun psychisch lijden, zonder duidelijke uitleg over de aard van de medicatie, de bijwerkingen of het risico op verslaving.

Klachten over het gedrag van sommige personeelsleden

Veel gedetineerden klaagden over beledigingen, provocaties en intimidatie door sommige personeelsleden. Twee medewerkers die onderwerp waren van klachten werden naar een andere vleugel overgeplaatst, maar werken nog steeds in het centrum.

Het is niet de eerste keer dat ongepast gedrag van bewakers in de 127bis wordt aangeklaagd. Na verschillende beschuldigingen van geweld door een bewaker werden parlementaire vragen gesteld aan de staatssecretaris Nicole de Moor, op 31 januari 2024 in de Commissie Binnenlandse Zaken. Khalil Auasti (PS) merkte onder meer op in het 127bis "zouden [er] heel wat spanningen zijn ten gevolge van het gedrag van bepaalde personeelsleden, die geweld gebruikt zouden hebben ten aanzien van gevangenen." De minister antwoordde daarop als volgt : « Wat de situatie in centrum 127bis betreft, zijn mij verschillende recente feiten gemeld waarbij personeel

betrokken was. Deze feiten worden onderzocht. Een disciplinaire procedure werd gestart door de Vreemdelingenadministratie en ik zal erop toezien dat deze incidenten niet onbeantwoord blijven als de feiten door het onderzoek worden bevestigd. »⁴

De veiligheidsagenten in 127bis dragen geen identificatieteken, wat het indienen van klachten

bemoeilijkt. Het invoeren van een zichtbaar identificatienummer of naamplaatje zou een positieve stap zijn naar iets meer transparantie en verantwoordelijkheid binnen het centrum.

Brugge

Beschrijving ADC & personeel

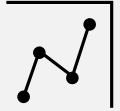
Directeur	Yves Rahier
Opening	Januari 1995
Adres	Zandstraat 150, 8200 Brugge
Contact	cib-directie@jbz.fgov.be 02/488.74.40
Capaciteit	112 plaatsen (80 voor mannen, 32 voor vrouwen), verlaagd tot 104 in 2024
Cellen	4 slaapzalen van 18 bedden voor de mannen, 2 slaapzalen van 16 voor de vrouwen
Sanitair	3 wc 's naast elke slaapzaal en 1 douchezaal met 20 douches
Collectieve ruimte	3 vleugels. Van de ene naar de andere geen vrije doorgang. 1 rookzaal en 2 zalen uitgerust met biljarttafel, tafelvoetbal, televisie en 4 computers met internet per vleugel 1 fitnesszaal toegankelijk 1u/dag op vaste tijden 1 bibliotheek toegankelijk op aanvraag
Binnenplaats	Sportterreinen toegankelijk 3x40min/dag op vaste tijden

Verblijf bewoners service	6 sociaal assistenten, 15 opvoeders
Medisch personeel	1 arts, 4 verpleegkundigen 1 psycholoog & 1 assistent

Het centrum en de buitenwereld

Bezoeken	Dagelijks van 14u30 tot 15u30
Toegang openbaar vervoer	Bus nr. 30 vanaf treinstation Brugge; halte Sint-Andries de Nieulant
Bezoeker JRS Belgium	Pieter-Paul Lembrechts (pieter-paul@jrsbelgium.org) & 2 vrijwilligers
Andere ngo	Artsen zonder grenzen
Bezoek familie & vrienden	1005 + 35 intieme bezoeken
Bezoek politieke vertegenwoordiger	Khalil Auasti (PS), Greet Daems (PVDA) & Matti Vandermaele (Groen)
Partnerziekenhuis	AZ Sint-Jan & PZ Onze-Lieve-Vrouw

Statistieken

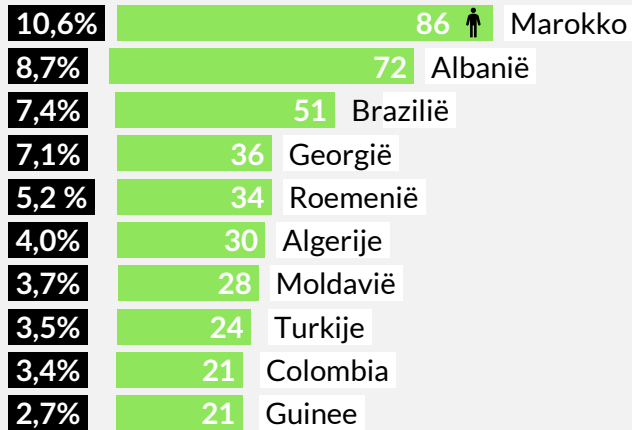

755

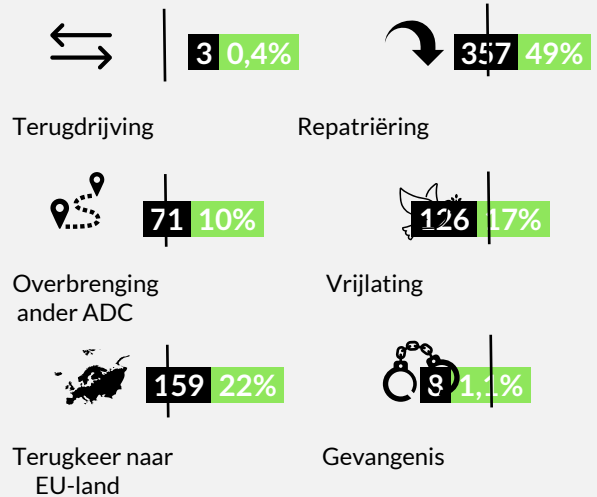
personen werden in het centrum van Brugge opgesloten in 2024
JRS heeft er 181 ontmoet en opgevolgd (24%)

79% waren mannen, 21% waren vrouwen
JRS heeft 4 zwangere vrouwen ontmoet
4 personen verklaarden minderjarig te zijn
2 van hen werden als minderjarig erkend

Voornaamste nationaliteiten

Uitkomst van de detentie (726 personen)

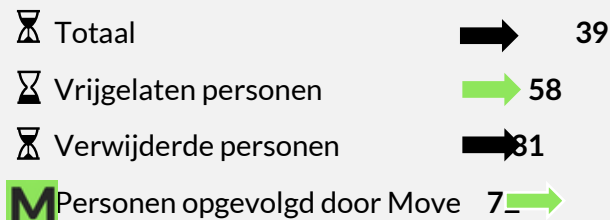

Omstandigheden aanhouding

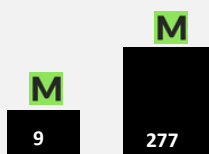

M	Vrijlating	41 - 23%
	Repatriëring	37 - 21%
	Vrijwillige terugkeer	13 - 7%
	Terugkeer naar EU-land	25 - 14%
	Overbrenging ander ADC	19 - 11%
Onbekend	41 - 23%	

Gemiddelde duur detentie (in dagen)

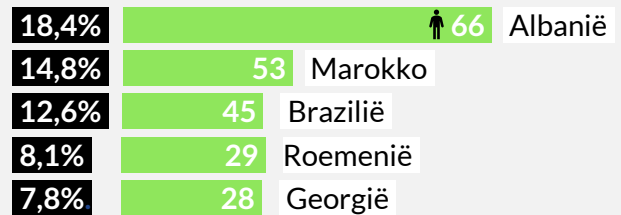

Minimale & maximale duur

Noot: de cijfers van het centrum zijn niet beschikbaar.

Voornaamste repatriëringen

Rode cijfers

- Zelfmoordpoging: 0 (2 selon JRS)
- Hongerstakingen: 16
- Aantal klachten: 0
- Disciplinaire afzondering: 124
- Medische afzondering: 65
- Afzondering voor veiligheid: 115

Opmerkelijke feiten

in 2024

Het centrum van Brugge bevindt zich in de gebouwen van de voormalige vrouwengevangenis van Sint-Andries. Het gebouw is duidelijk verouderd en moet op termijn worden vervangen. In Brugge worden grotendeels personen zonder wettig verblijf opgesloten die op het grondgebied werden aangehouden.

Overlijden

In 2023 overleden twee personen in het centrum van Merksplas. In 2024 deed zich een overlijden voor in Brugge.

Het ging om een Georgische man die op 30 augustus in het centrum aankwam. Hij leed aan diabetes en weigerde om te eten. Op 2 september werd hij in medische isolatie geplaatst. Zijn gezondheidstoestand verslechterde snel. Op de ochtend van 4 september werd een spoedteam opgeroepen. Na een hartstilstand werd de betrokkene gereanimeerd en overgebracht naar het ziekenhuis, waar hij helaas overleed.

De familie vroeg om de repatriëring van het lichaam. Het parket opende een onderzoek. Tot op heden is er nog geen conclusie meegedeeld.

Hoog verloop & snellere vrijlatingen

In 2024 werden 134 personen meer vastgehouden in Brugge dan het jaar voordien. Dit leidde tot een groot verloop, wat de opvolging door JRS soms bemoeilijkte.

In de week van 6 mei verlieten vijftien personen het centrum en kwamen er veertien nieuwe aan. Vele onder hen waren vrouwen die vanuit Holsbeek werden overgebracht na de legionellabesmetting. In totaal werden in mei 95

nieuwe personen geregistreerd. Ter herinnering: het centrum telt 104 plaatsen. Ter vergelijking: in april 2024 waren er 60 nieuwe inschrijvingen, en in mei 2023 slechts 38.

Tijdens de week van 19 juni verlieten 25 personen het centrum en kwamen er 26 bij. Met uitzondering van twee gedetineerden was iedereen pas na 1 maart aangekomen; niemand zat er dus langer dan vier maanden vast. In juni kwamen er in totaal 86 nieuwe personen bij. Tijdens ons bezoek van 1 augustus stelden we vast dat 24 personen waren vrijgelaten en dat er achttien nieuwe aanwezig waren. In december werd opnieuw een piek genoteerd, met 98 nieuwe inschrijvingen.

De gemiddelde detentieduur daalde licht, van 39,9 dagen in 2023 naar 39,4 dagen in 2024. Voor vrijgelaten personen was de daling uitgesprokener: van 77 dagen naar 58 dagen, minder dan twee maanden, terwijl het profiel van de gedetineerden nauwelijks veranderde: in 2023 bestond 92,11% van de instroom uit mensen zonder wettig verblijf en 5,79% uit Dublin-gevallen. In 2024 waren die percentages 92,98% en 6%.

Ook waren er opvallende evoluties bij de vrijlatingen. Zo steeg het aantal vrijlatingen wegens onwettige detentie vastgesteld door een rechter van 2 in 2023 naar 17 in 2024, dat van vrijlatingen om medische redenen van 2 naar 12, en van vrijlatingen wegens internationale bescherming of lopende asielprocedure van 2 naar 10.

Wijziging van praktijk

Het centrum in Brugge verstrekt geen methadon of andere substituten aan mensen met een afhankelijkheid van medicijnen, alcohol of drugs. Afkicken verloopt er dus volledig fysiek.

Het aantal mensen met een verslagingsproblematiek is de laatste jaren toegenomen. Daarom besloot de directie dat enkel het medisch personeel nog verslavende medicatie mag toedienen; niet-verslavende medicatie wordt door het beveiligingspersoneel uitgedeeld.

Hoewel het aantal zelfmoordpogingen niet is gestegen (JRS registreerde er in 2024 twee), stelde de directie een toename vast van automutilatie en dreigingen met zelfmoord. Verschillende personen slikten aldus het afgelopen jaar batterijen of andere voorwerpen in.

Daarop werden interne protocollen aangepast. Personen die zichzelf verwonden of een verhoogd risico op suïcide vertonen, mogen niet langer gebruikmaken van de gemeenschappelijke douches waar wegwerpscheermesjes aanwezig zijn; zij douchen voortaan in de medische vleugel, waar ook een tondeuse beschikbaar is. Nagelknippers zijn ook niet langer meer vrij beschikbaar, maar kunnen enkel onder toezicht van het beveiligingspersoneel worden gebruikt.

In tegenstelling tot Merksplas beschikt Brugge niet over een aparte vleugel met een aangepast regime. Indien nodig wordt de medische vleugel gebruikt om personen van de groep te scheiden.

Heropening van de vrouwenafdeling

In april 2024 werd de vrouwenafdeling opnieuw in gebruik genomen. Anders dan de voorbije jaren bleef zij ook tijdens de zomer, wanneer er vaak een personeelstekort is, in gebruik. Het lijkt er dus op dat de vleugel duurzaam in gebruik blijft.

Een opmerkelijke casus was die van een Tunesische vrouw met claustrofobie, voor wie de centrumcontext bijzonder zwaar was. Zij kreeg anxiolytica voorgeschreven om de situatie te doorstaan. Zij verbleef uiteindelijk zeven maanden in detentie alvorens internationale bescherming te krijgen en te worden vrijgelaten.

Caricole

Beschrijving ADC & personeel

Directeur	Stephanie De Weerd
Opening	Mei 2012
Adres	Tervuursesteenweg 302, 1820 Steenokkerzeel
Contact	caricole.visite@ibz.fgov.be 02/719.71.10
Capaciteit	114 plaatsen, verlaagd naar 100 door personeelstekort
Cellen	18 kamers van 4 tot 6 bedden
Sanitair	Douche en wc in kamer
Collectieve ruimte	3 voor iedereen toegankelijke en verschillend uitgeruste dagzalen (biljarttafel, televisie, tafelvoetbal...) 1 internetlokaal, 1u/dag toegankelijk is. 1 fitnesszaal, 1 u/dag toegankelijk 1 bibliotheek, toegankelijk op aanvraag 1 creatieve ruimte waar workshops worden georganiseerd
Binnenplaats	Verdeeld in een collectieve plaats voor iedereen en sportterreinen voor specifieke activiteiten

Verblijf bewoners service	7 terugkeerfunctionarissen 9 opvoeders
----------------------------------	---

Medisch personeel	5 verpleegkundigen 4 artsen 2 psychologen
--------------------------	---

Het centrum & de buitenwereld

Bezoeken	Dagelijks van 13u30 tot 15u30
-----------------	-------------------------------

Toegang openbaar vervoer	Station Nossegem (lijn Brussel-Leuven)
---------------------------------	--

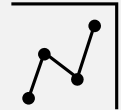
Bezoeker JRS Belgium	Ruben Bruynooghe (ruben@jrsbelgium.org) en 3 vrijwilligers
-----------------------------	--

Andere ngo	Nansen & Artsen zonder grenzen
-------------------	--------------------------------

Bezoek familie en vrienden	1220 + 18 intieme bezoeken
-----------------------------------	----------------------------

Bezoek politieke vertegenwoordiger	Matthieu Michel (MR), staatssecretaris regie der gebouwen
---	---

Statistieken

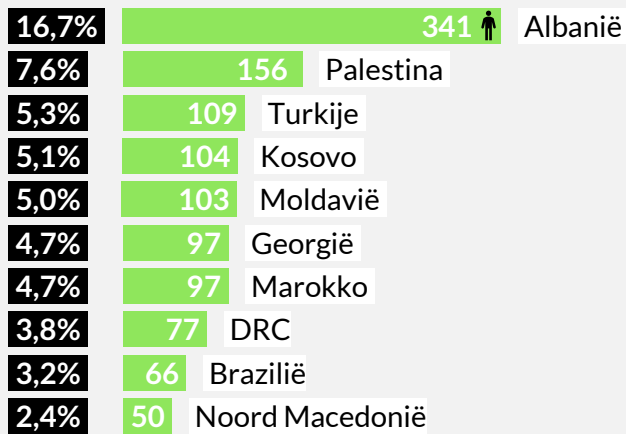

2032

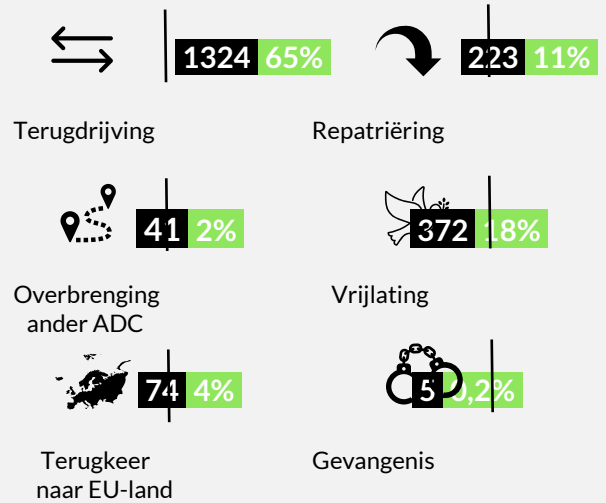
Personen werden in het Transitcentrum Caricole opgesloten in 2024. Move heeft er 151 ontmoet (7%).

78% waren mannen
22% waren vrouwen, 5 waren zwanger
Move ontmoette 2 transgender personen en 5 personen die zich minderjarig verklaarden

Voornaamste nationaliteiten

Uitkomst van de detentie (2039 personen)

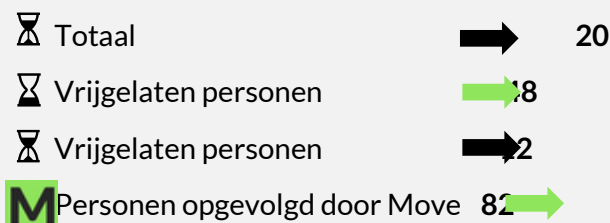

Omstandigheden aanhouding

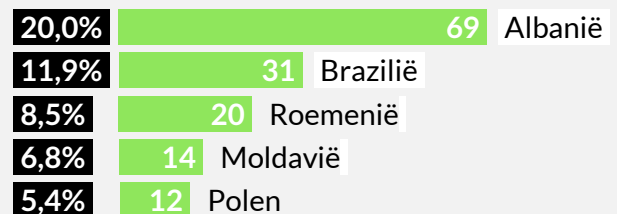

M	Vrijlating	90 - 63%
	Repatriëring	18 - 13%
	Vrijwillige terugkeer	24 - 17%
	Terugkeer naar EU-land	5 - 4%
	Overbrenging ander ADC	5 - 4%

Gemiddelde duur detentie (in dagen)

Voornaamste repatriëringen

Minimale & maximale duur

Rode cijfers

- Zelfmoordpoging: 1
- Hongerstakingen: 6
- Aantal klachten: 0
- Disciplinaire afzondering: 15
- Medische afzondering: 10
- Afzondering voor veiligheid: 9

Noot: de cijfers van hen centrum zijn niet beschikbaar.

Opmerkelijke feiten

in 2024

Het transitcentrum van Caricole is in gebruik sinds 2012 en werd gebouwd ter vervanging van twee andere centra die moesten sluiten. Het ligt op een steenworp van *Brussels Airport* en de overgrote meerderheid van de mensen die er worden vastgehouden, zijn "niet-toegelatenen" (68% in 2024). Ze voldoen niet aan de voorwaarden om het Belgisch grondgebied te betreden en worden daarom in Caricole vastgehouden terwijl ze wachten om teruggestuurd - teruggedreven - te worden naar het land van waaruit ze zijn gereisd. Dit kan heel snel gebeuren, gewoon door de volgende vlucht naar dat land te boeken.

JRS ontmoet in Caricole af en toe toeristen die onvoldoende geïnformeerd zijn. Onze bezoekers spreken er vooral met mensen die asiel aanvragen aan de grens (324 in 2024) of nadat ze in detentie zijn geplaatst (93 in 2024).

Onregelmatige terugkeer

In oktober 2023 werd een ouder Cubaans koppel, beiden diabetici, opgesloten in Caricole. Zij hadden Cuba verlaten omdat ze geen toegang hadden tot adequate zorg en medicatie.

Na wekenlang medische documenten te hebben verzameld, diende hun advocaat eind december 2023 een regularisatieaanvraag in om medische redenen. De Dienst Vreemdelingenzaken wees dit verzoek op 5 april 2024 af. Tien dagen later ging de advocaat in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Omdat deze procedure geen opschortend effect had, stond ze een gedwongen terugkeer niet in de weg.

Op 24 april werd de advocaat geïnformeerd over een geplande vlucht naar Cuba op 28 april voor het koppel. Hij stapte in allerijl naar de

rechtbank van eerste aanleg, die op 26 april de Belgische staat verbood het koppel uit te wijzen zolang de RvV geen uitspraak had gedaan over het beroep. Ondanks deze gerechtelijke beslissing werd het koppel toch op 28 april naar Cuba teruggestuurd.

Situatie van de Syriërs

Elk jaar worden in Caricole personen vastgehouden die uit risicovolle landen komen. In 2024 ging het onder meer om mensen uit Burundi, Eritrea, Soedan, Jemen en Syrië. Wanneer zij internationale bescherming aanvragen (en deze ontvankelijk wordt verklaard), rijst de vraag naar het nut van hun detentie, aangezien de kans groot is dat zij uiteindelijk bescherming zullen krijgen. Voor nieuwkomers is detentie immers een bijzonder slechte eerste ervaring.

Gelet op de actualiteit verdient de situatie van Syriërs extra aandacht. In totaal werden 40 Syriërs geregistreerd in Caricole in 2024.

Begin 2024 leek de situatie in Syrië, dat sinds 2011 verscheurd wordt door een burgeroorlog, zich te stabiliseren. Het CGVS nam toen een negatieve beslissing in een Syrisch dossier in Caricole, oordelend dat terugkeer naar Damascus mogelijk was. Het beroep werd verworpen en de betrokkene – een christen – werd teruggedreven naar Qatar, vanwaar hij was gereisd.

In totaal werden in 2024 zeven Syriërs (zes mannen en één vrouw) teruggedreven. Van de zes anderen is niet duidelijk of zij bescherming geweigerd kregen of reeds bescherming genoten in een ander Europees land. Zesentwintig Syriërs (20 mannen en 6 vrouwen) werden in 2024 vrijgelaten uit Caricole, onder wie 25 met een beschermingsstatus en vijf met een lopende asielprocedure.

Op 8 december markeerde de val van Damascus het einde van het Assad-regime. Gezien de onvoorspelbare situatie besloot het CGVS op 9

december de behandeling van Syrische dossiers tijdelijk op te schorten. Enkel persoonlijke interviews en beslissingen voor wie al bescherming had in een ander Europees land bleven doorgaan. Op dat moment zaten nog vier Syriërs vast in Caricole. Twee werden vrijgelaten, maar eind 2024 waren er nog steeds twee in detentie. Wij ontmoetten een van hen: haar asielaanvraag was ontvankelijk maar opgeschort. Gezien de langdurige opschorting van beslissingen is het opmerkelijk dat zij toch in detentie bleef.

Zwangere vrouwen

De wet verbiedt de detentie van zwangere vrouwen niet. Een interne richtlijn van de DVZ bepaalt wel dat een gedwongen terugkeer niet meer kan plaatsvinden na de 24e week van de zwangerschap.

Het medisch team in de centra staat in voor de opvolging van zwangere vrouwen. Een externe gynaecoloog organiseert de echografieën, voert de eerste onderzoeken uit en bepaalt de zwangerschapsduur bij aankomst. Echografieën worden georganiseerd in week 11 en week 22. Bij een risicovolle zwangerschap is de gynaecoloog aanwezig bij alle consultaties die betrekking hebben tot het zwangerschap.

In 2024 werden vijf zwangere vrouwen in Caricole vastgehouden. Twee van hen werden snel teruggedreven, na respectievelijk drie en vier dagen. De drie anderen – twee Syrische vrouwen en een Kameroense – bleven 19, 80 en 26 dagen in detentie. De vrouw die 80 dagen werd vastgehouden, verloor haar baby na bijna twee maanden in het centrum, terwijl ze vier maanden zwanger was.

Alle drie werden uiteindelijk vrijgelaten.

Overbevolking & protest

In ons vorige rapport wezen wij al op de verlenging van asielprocedures in detentie. Sinds meer dan een jaar vernietigen de Franstalige kamers van de RvV systematisch de beslissingen van het CGVS in dossiers van mensen die in Caricole worden vastgehouden. De RvV verwijt het CGVS dat deze dossiers in een “versnelde procedure” worden

behandeld. Zonder in te gaan op technische details betekent dit in de praktijk dat veel Franstalig behandelde dossiers leiden tot vrijlating, vaak met een procedure die nog loopt. Hierdoor krijgen mensen meer tijd om hun dossier voor te bereiden, bewijsstukken te verzamelen of medische attesten te verkrijgen.

Dit verschil in behandeling bleef niet onopgemerkt bij de in Caricole gedetineerden die in de Nederlandstalige procedure terecht kwamen – voornamelijk mensen uit Engelstalige landen. In augustus uitten zij hun ongenoegen in een open brief getiteld “*Conveying our worries and concerns*”, die wij besloten te publiceren. Uiteindelijk werden hun asielaanvragen bijna allemaal afgewezen en de personen teruggedreven.

Naast de verlengde procedures leidden ook structurele problemen en personeelstekorten in 2024 tot overbevolking in Caricole: 29 keer werd de maximumcapaciteit overschreden. De gemiddelde bezettingsgraad bedroeg 90,7% (tegenover 84,8% in 2023). De gemiddelde detentieduur steeg van 17 naar 20 dagen, en van 74 naar 82 dagen voor de mensen die door JRS werden begeleid.

Holsbeek

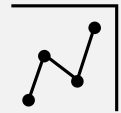
Beschrijven ADC & personeel

Directrice	Carla De Becker
Opening	Mai 2019
Adres	De Vunt 19, Holsbeek
Contact	cih-directie@ibz.fgov.be
Capaciteit	28 plaatsen
Cellen	Cellen van 2
Sanitair	8 douches, 11 toiletten
Collectieve ruimte	Cafétaria en salon met TV ; Bibliotheek; toegang internet (30min/dag)
Buiten ruimte	Kleine cour
Dienst "verblijf bewoners"	2 terugkeerfunctionarissen
Medisch personeel	1 arts, 2 verplegers, 1 psycholoog 2d./week tot 9/10/2023. Sindsdien geen psycholoog.

Het centrum en de buitenwereld

Bezoeken	Van 14u tot 15u
Toegang openbaar vervoer	15 min bus vanuit station Leuven
Partnerziekenhuis	UZ Leuven, met Campus Gasthuisberg, Campus Sint-Rafaël Kapucijnenvoer en Campus Pellenberg.
Bezoeker Move	Emma Vrancken
Andere ngo	AZG
Bezoek politieke vertegenwoordigers	0 in 2024
Aantal bezoeken familie & vrienden	1489 + 73 intieme bezoeken

Statistieken

255

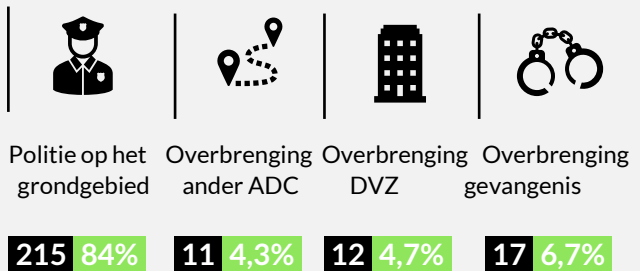
Personen werden in het centrum van Holsbeek opgesloten in 2024.

100% waren vrouwen (geen mannenafdeling)
6 waren zwanger

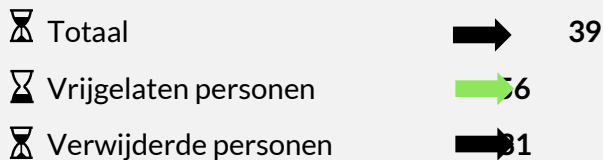
Voornaamste nationaliteiten

Omstandigheden aanhouding

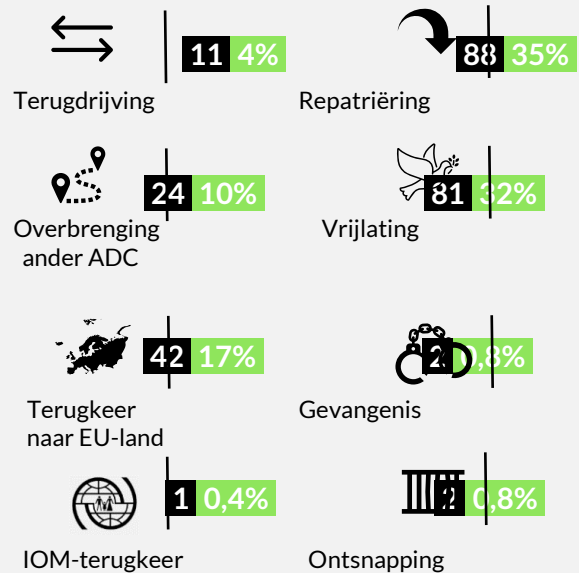

Gemiddelde duur detentie (in dagen)

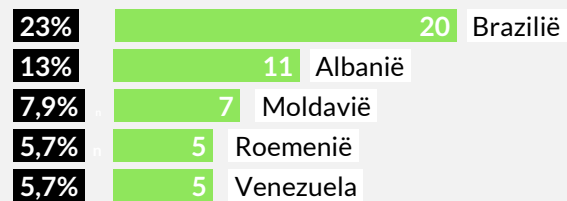

Noot: het is onduidelijk of het cijfer in acht neemt dat een persoon reeds werd opgesloten voor ze aankwam in het centrum of dat haar detentie verder zal duren in een ander ADC.

Uitkomst van de detentie (251 personen)

Voornaamste repatriëringen

Rode cijfers

- Zelfmoordpoging: 0
- Hongerstakingen: 4
- Aantal klachten: 19
- Disciplinaire afzonderingen: 7
- Medische afzonderingen: 5
- Afzondering voor veiligheid: 16

Opmerkelijke feiten

in 2024

Het ADC van Holsbeek is een voormalig Formule 1-hotel. Het gebouw werd in 2012 door de staat aangekocht. Aanvankelijk werd het gebruikt als een “open” terugkeercentrum, daarna werd het, beheerd door het Rode Kruis, een opvangcentrum voor niet-begeleide minderjarige vluchtelingen. In 2017 besliste de regering de site om te vormen tot een ADC. Sinds juli 2019 is het operationeel. Holsbeek onderscheidt zich van de andere centra doordat er enkel vrouwen zijn opgesloten.

Holsbeek heeft een maximale capaciteit van 28 plaatsen. Net zoals vorig jaar, was in 2024 de gemiddelde bezettingsgraad 90%. In het totaal werden 255 vrouwen vastgehouden in 2024. Dit is een daling van 8% ten opzichte van 2023 (276). Dit komt doordat er meerdere keren werken waren waardoor de capaciteit tijdelijk lager lag. Enkele vrouwen werden tijdens de werken overgebracht naar het centrum in Brugge. In januari was er een technisch defect, waardoor er enkele dagen geen verwarming en warm water waren.

“Dublin” profielen blijven aanwezig, met problematische arrestaties tot gevolg

Ook in 2024 blijft het fenomeen van de zogenaamde “Dublin”-profielen aanwezig in Holsbeek. Ongeveer 5% (14) van de vrouwen werd aangehouden op het hoofdbestuur van de DVZ, na een oproeping voor een administratief gesprek in het kader van hun verblijfsprocedure. Zoals al meerdere keren werd aangekaart eerder in dit monitoringsrapport, gaat het hier om problematische arrestaties waarvan de wettigheid door rechtbanken in Brussel en Luik in vraag werd gesteld. Het blijft een verontrustende vaststelling over alle ADC's heen, en iets wat de Move Coalitie in 2025 nauwgezet zal blijven opvolgen. Wij herhalen dat iedereen – Belg of migrant – vertrouwen moet kunnen hebben in de overheid. Het beginsel van loyale administratie geldt voor iedereen.

Daarnaast bevindt ongeveer 19% (47) van de vrouwen zich in een grensprocedure

internationale bescherming. De systematische detentie van verzoekers om internationale bescherming aan de grens in België is nog steeds de standaardpraktijk, ondanks dat dit indruist tegen internationale en Europese rechtsnormen.

Doorheen het jaar stelden we een sterke toename vast van het aantal vrouwen dat een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Kwetsbare profielen

In 2024 verbleven zes zwangere vrouwen in het centrum van Holsbeek. We willen benadrukken dat, in tegenstelling tot vorige jaren, het aantal zwangere vrouwen ditmaal expliciet werd vermeld in het jaarverslag van de DVZ. Dit is een positieve evolutie richting meer transparantie, die wij erkenning en waardering geven.

Een vrouw bracht een groot deel (16 weken) van haar zwangerschap in detentie door. Voor haar eerste echografie werd zij onder politiebegeleiding naar het ziekenhuis gebracht, maar haar partner werd uitdrukkelijk geweigerd bij de echo aanwezig te kunnen zijn. Hij werd zelfs met arrestatie bedreigd. Wat voor de meest toekomstige ouders een belangrijk en intiem moment is – de eerste echo van een eerste kind – werd dit gezin ontnomen in een context van controle en isolement.

In het centrum zelf werken geen vroedvrouwen. Dat is problematisch, aangezien vroedvrouwen in België - in tegenstelling tot artsen – geen toegang hebben tot de ADC op basis van artikel 53 van het Koninklijk Besluit van 2/08/2002, terwijl zwangere vrouwen specifieke medische en psychosociale noden hebben die juist binnen de expertise van vroedvrouwen vallen. Deze noodzaak wordt ook benadrukt door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO), die het belang van vroedkundige begeleiding voor zwangere vrouwen herhaaldelijk heeft bevestigd.

In 2024 hielden vier gedetineerden een hongerstaking. De langste duurde 25 dagen en betrof twee zussen. De bezoekers spraken hen meerdere keren, en het werd al snel duidelijk dat ze bleken te lijden onder paranoïde en andere psychische klachten. De detentie verergerde hun mentale situatie.

Tot slot was er ook één geval van zelfverminking in het centrum door een vrouw uit protest tegen haar detentie. Zij werd overgebracht naar het centrum in Brugge en zou uiteindelijk meer dan een jaar vastgehouden worden.

Ondermaatse medische & psychologische zorg

We signaleerden de voorbije jaren al de gebrekkige medische en psychologische opvolging in het centrum. In 2024 leek de situatie erop achteruit te gaan, hoofdzakelijk door personeelstekort. Sinds oktober 2023 is er geen vaste bewonerspsycholoog meer aanwezig in het centrum, waardoor vrouwen voor psychologische ondersteuning naar het centrum van Caricole dienen gebracht te worden.

Dit is niet alleen problematisch voor de vrouwen die al voor hun detentie een psychische kwetsbaarheid hadden en dus in principe sowieso niet in detentie zouden mogen verblijven. Gezien hun parcours, status en uiteraard de detentie zelf, is de nood aan psychologische ondersteuning bij alle gedetineerden groot. Zelfs psychologische noodhulp is niet aanwezig. Zo raakte een Palestijnse vrouw bij een brandoefening erg in paniek, sloot ze zich op in haar kamer, maar voor zover wij weten kwam er geen traumabegeleiding of snelle hulp.

Ook andere medische zorg schiet regelmatig tekort. We horen van vrouwen die wel de dokter van het centrum zien, maar die klagen dat ze niet genoeg begrijpen wat hun diagnose en behandeling is. Een vrouw met maagklachten, die haar medicijnen een uur vóór de maaltijd moest innemen, kreeg die pas op het moment van de maaltijd,

ondanks haar herhaalde klachten; toen ze hierover klaagde, antwoordde het personeel dat ze dan maar een uur voor haar bord moest blijven wachten. Een andere dame die specifieke medicatie voor chronische migraine nodig heeft, krijgt enkel paracetamol. Ook een gedetineerde met diabetes klaagde de gebrekkige medische opvolging aan.

De veiligheid en het welzijn van reeds kwetsbare mensen vormen volgens experts een grote bezorgdheid bij het systematische gebruik van detentie.

“Various international bodies and courts have emphasised the disproportionate effects of immigration detention on physical and mental health. (...) Often people are put in detention despite presenting vulnerabilities, which underlines serious failures to protect and safeguard from harm.” - Picum en Dokters van de wereld, 2025

Meermaals hoorden we over onaangekondigde vrijlatingen zonder enige opvangregeling, ook bij kwetsbare profielen. Wanneer zo'n vrijlating op vrijdagmiddag gebeurt, is het bovendien extra lastig om nog meteen hulpverlening of opvang te vinden.

Banden met België

Een sterke inbedding in de Belgische samenleving – verblijf, gezinsleven, werk – biedt lang niet altijd bescherming tegen administratieve detentie. Opvallend in 2024 is het hoge aantal vrouwen met duurzame banden met België: langdurig verblijf, werk en/of een relatie met een Belg of Europeaan. Sommigen leven al meer dan tien jaar in ons land. Pogingen tot huwelijk of gezinshereniging vanuit het centrum lopen vaak vast op complexe regelgeving of administratieve drempels. De bijstand van een advocaat is des te belangrijker in deze procedures. Wij betreuren dat er opnieuw geen gegevens worden verstrekt over het aantal personen dat toegang heeft tot een advocaat, eventueel via rechtsbijstand, in het jaarverslag van het centrum. Het gaat hier immers om essentiële informatie om te waarborgen dat de rechten van de personen worden gerespecteerd

Zoals voorgaande jaren valt het op dat het aantal bezoeken van vrienden en familie in het centrum van Holsbeek ten opzichte van andere centra over het algemeen hoger ligt. In 2024 waren er 1489 bezoeken. Dit toont nogmaals het belang van het behouden van de emotionele banden aan. De bezoekers noteerden wel dat de bezoeksregeling wel erg strikt toegepast werd. Twee vrouwen wilden hun dochter en zus bezoeken, die al dertien jaar in België woont. Na een lange rit en files kwamen ze enkele minuten voor het einde van het bezoekuur aan en werden niet meer binnengelaten. Dit soort incidenten past in een patroon dat de mentale druk van detentie onnodig vergroot.

Merksplas

Beschrijving centrum & personeel

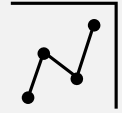
Directeur	Eric Kivit
Opening	Januari 1994
Adres	Steenweg op Wortel 1A, 2330 Merksplas
Contact	cim.info@ibz.fgov.be 014/63.91.10
Capaciteit	142, maar verlaagd naar 110 door werken en personeelstekort
Cellen	Kamers van 2 tot 4 bedden uitgerust met televisies en tafels
Sanitair	Toilet en wasbak op kamer, collectieve douchezaal. Douche in de kamers in één van de vier blokken
Collectieve ruimte	Blokken van 2 verdiepingen, 1 vleugel per verdieping. De vleugels zijn uitgerust met televisie, biljart, tafeltennis of tafelvoetbal. Fitnesszaal 1x/dag toegankelijk Computers 3x1uur/week toegankelijk Bibliotheek toegankelijk op aanvraag
Binnenplaats	Twee plaatsen uitgerust met sportterreinen, fitnessstoestellen,

	moestuin 3x/dag toegankelijk in de zomer, 2x/dag in de winter
Dienst "verblijf bewoners"	1 sociaal assistent/terugkeerfunctionaris per vleugel + reserve
Medisch personeel	3 artsen, 7 verplegers 1 psycholoog, 1 assistent

Het centrum & de buitenwereld

Bezoeken	Dagelijks van 13u15 tot 14u15
Toegang openbaar vervoer	Station Turnhout en bus nr. 432 richting Brecht, halte Merksplas-Kolonie
Bezoekers Move	Salimata Kabore (salimata@jrsbelgium.org) et 2 volontaires (JRS)
Andere ONG	AZG
Bezoek familie & vrienden	1311 + 133 intieme bezoeken
Bezoek politiek vertegenwoordiger	Khalil Aouasti
Partnerziekenhuis	AZ Turnhout en PC Multi-versum

Statistieken

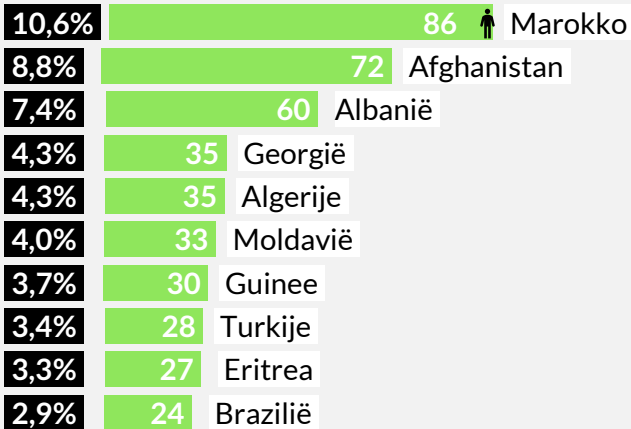

815

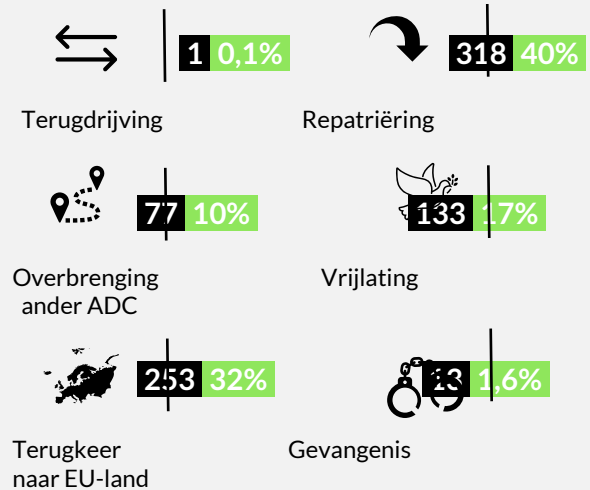
Personen werden in het centrum van Merksplas gedetineerd in 2024. Move heeft er 183 (22%) ontmoet en opgevolgd

100% waren mannen (green vrouwenafdeling) Move heeft 1 persoon ontmoet die zich minderjarig verklaarde maar meerjarig werd bevonden

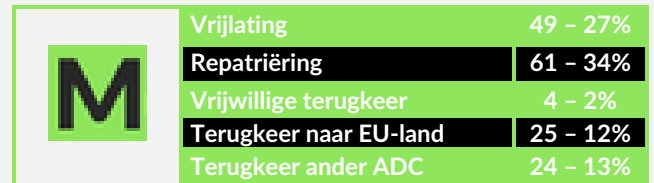
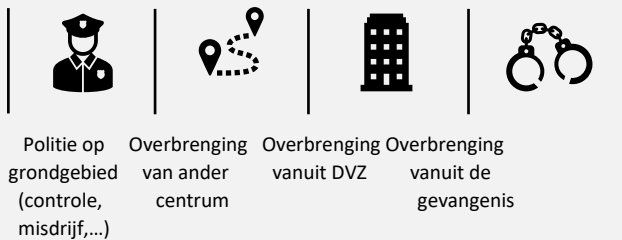
Voornaamste nationaliteiten

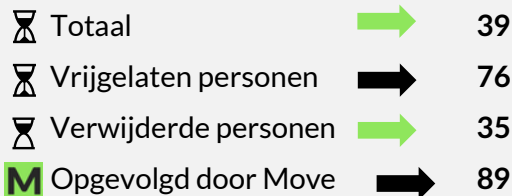
Uitkomst van de detentie (795 personen)

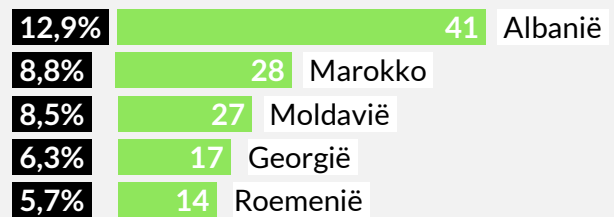
Omstandigheden aanhouding

Gemiddelde duur detentie (in dagen)

Voornaamste repatriëringen

Minimale & maximale duur

Noot: de cijfers van het centrum zijn niet beschikbaar. De langste opsluiting betreft een persoon die nog steeds in detentie zat toen dit rapport werd geschreven.

Rode cijfers

- Zelfmoordpogingen: 2
- Hongerstakingen: 47
- Aantal klachten: 27
- Disciplinaire afzonderingen: 159
- Medische afzonderingen: 133
- Afzondering voor veiligheid: 178

Opmerkelijke feiten

in 2024

Oorspronkelijk gebouwd in 1875 om degenen te huisvesten die toen “landlopers” werden genoemd, wordt het centrum te Merksplas sinds 1994 gebruikt voor de detentie van migranten. Gelegen aan de Nederlandse grens, maakt de geïsoleerde ligging van het centrum het moeilijk met het openbaar vervoer te bereiken. De overgrote meerderheid van de gedetineerden in Merksplas zijn personen in onwettig verblijf die op het grondgebied zijn gearresteerd. Het centrum heeft een imposante infrastructuur van vijf grote gebouwen met twee verdiepingen.

Hongerstakingen

Hoewel het aantal bewoners in Merksplas in 2024 licht daalde (van 866 in 2023 naar 815 in 2024), is het aantal hongerstakers meer dan verdubbeld: van 22 naar 47.

Een hongerstaking wordt officieel erkend vanaf de derde dag zonder voedsel, waarna de betrokkene doorgaans in medische isolatie wordt geplaatst voor nauwer toezicht. Dit kan echter ook vroeger gebeuren indien de arts dat nodig acht.

Zeker vanaf november 2024 nam het aantal hongerstakers sterk toe: bij elk van onze bezoeken zaten er vier tot vijf personen in medische isolatie omwille van een hongerstaking. In november begonnen acht personen een hongerstaking, in december tien. Twintig stakingen stopten na een week, acht duurden langer dan 30 dagen. De langste hongerstaking werd gevoerd door een Marokkaanse man en duurde 53 dagen.

Negentien hongerstakers waren van Marokkaanse afkomst, acht van Georgische afkomst – twee nationaliteiten die in 2024 sterk vertegenwoordigd waren bij repatriëringen. Voor velen lijkt hongerstaking één van de weinige middelen om zich tegen gedwongen terugkeer te verzetten. In december werden twee van de hongerstakers die we volgden vrijgelaten om medische redenen.

De medische bezwaren van de centrumarts tegen uitwijzing en opsluiting namen dan ook sterk toe: respectievelijk van 1 naar 17 en van 2 naar 6 tussen 2023 en 2024.

Om hongerstakingen te ontmoedigen nam de directie maatregelen: toegang tot de telefoon werd beperkt tot 30 minuten per dag, televisie kijken was voor hen niet mogelijk, en sommige hongerstakers werden overgebracht naar andere centra.

In de kijker

Volgens het koninklijk besluit dat de werking van gesloten centra regelt, mogen bewoners niet aan de publieke nieuwsgierigheid worden blootgesteld en mogen zij niet zonder hun toestemming door journalisten worden ondervraagd. Deze bepaling wordt doorgaans strikt toegepast, waardoor journalisten zelden toegang krijgen tot de centra.

Toch kreeg het VRT-programma *Pano* in 2024 uitzonderlijk drie dagen toegang tot Merksplas om een reportage te maken over het Belgisch terugkeerbeleid. De uitzending werd op 20 februari uitgezonden en blijft online beschikbaar. Het programma focuste vooral op het functioneren van het centrum en de terugkeertrajecten.

Move betreurde dat het menselijke aspect en de psychologische impact van detentie nauwelijks aan bod kwamen. Als reactie verscheen op 3 maart 2024 een interview met onze bezoeker Eddy Denckers in *Het Laatste Nieuws* en de *Gazet van Antwerpen*.

Detentie van 18 maanden

In België mogen mensen zonder wettig verblijf die op het grondgebied worden aangehouden, wettelijk maximaal acht maanden worden vastgehouden, onder strikte voorwaarden. Toch werd in 2024 een Ivoriaanse man gedurende maar liefst 18 maanden vastgehouden.

Dit werd mogelijk gemaakt door een maatregel van de Dienst Vreemdelingenzaken die door de rechter als wettelijk werd beoordeeld: het “op nul zetten” van de detentiermijn. Dit gebeurt bijvoorbeeld bij een wijziging van het detentiestatuut (zoals bij een asielaanvraag), of na een mislukte repatriëringspoging.

In dit geval mislukten vijf pogingen tot uitwijzing: ofwel door verzet van de betrokkene, ofwel door het ontbreken van de vereiste reisdocumenten omdat de Ivoriaanse ambassade weigerde om een laissez-passers af te leveren. Bij latere pogingen werd dwang gebruikt, waaronder handboeien en de aanwezigheid van meerdere politieagenten.

De man werd uiteindelijk 18 maanden lang – grotendeels in isolatie – vastgehouden in de centra van Vottem en Merksplas, totdat hij in juni 2024 werd vrijgelaten.

Speciale vleugel

De centra van Vottem en Merksplas beschikken als enige over een “speciale vleugel” met individuele kamers. Deze worden gebruikt om

mensen onder te brengen omwille van hun gedrag, psychologische of medische kwetsbaarheid, of veiligheidsredenen. Het regime mag geen straf zijn, maar moet “in het belang zijn van de bewoner of het verblijf draaglijker maken.”

In 2024 werden in Merksplas 114 personen op de speciale vleugel geplaatst: 67 omwille van gedragsproblemen, 47 wegens psychologische kwetsbaarheid. Voor sommigen bleek dit een gunstig kader: we zagen kwetsbare mannen herstellen en geleidelijk terugkeren naar de groep. Tegelijkertijd ontmoetten we personen met ernstige psychiatrische noden, die volgens ons beter in een gespecialiseerd zorgcentrum hadden kunnen worden opgevangen.

Van deze 114 personen werden er 70 uitgewezen, 13 vrijgelaten, en 6 keerden terug naar de groep.

Ondanks een goede samenwerking met de directie, blijft de toegang voor JRS Belgium tot de vleugel beperkt. In tegenstelling tot de andere vleugels kunnen we de speciale vleugel niet vrij betreden voor een eerste contact. We zijn afhankelijk van de bereidwilligheid van de bewakers, die aan de bewoners moeten vragen of ze ons willen ontmoeten.

Vottem

Beschrijving centrum & personeel

Directeur	Didier Stassens
Opening	Mars 1999
Adres	Visé Voie straat, 1, 4041 Vottem
Contact	civ.info@ibz.fgov.be 04/228.89.00
Capaciteit	119, beperkt tot 77 gedurende een groot deel van 2023
Cellen	Cellen van 4 bedden
Sanitair	Collectieve WC en douches
Collectieve ruimte	4 vleugels uitgerust met tafelvoetbal of pingpongtafels Internet lokaal dagelijks toegankelijk. Fitnessruimte toegankelijk op inschrijving. Bibliotheek
Buiten ruimte	Twee plaatsen, toegankelijk 1uur/dag
Dienst "verblijf bewoners"	7 terugkeerfunctionarissen

Medisch personeel	5 verplegers, 3 artsen die onderling afspreken om in de namiddag aanwezig en van wacht te zijn, 1 psycholoog en assistent
--------------------------	---

Het centrum & de buitenwereld

Bezoeken	Dagelijks tussen 14u en 18u.
Toegang openbaar vervoer	Station Luik Cadran en bus 71 tot halte Vottem
Bezoekers Move	Amélie Feye (a.feye@pointdappui.be) & Emma Vescovi (Point d'Appui)
Andere NGO	AZG
Aantal bezoeken familie & vrienden	1334 et 52 visites intimes
Bezoeken politieke vertegenwoordigers	Sarah Schlitz (Ecolo) & Ayse Yigit (PTB)

Statistieken

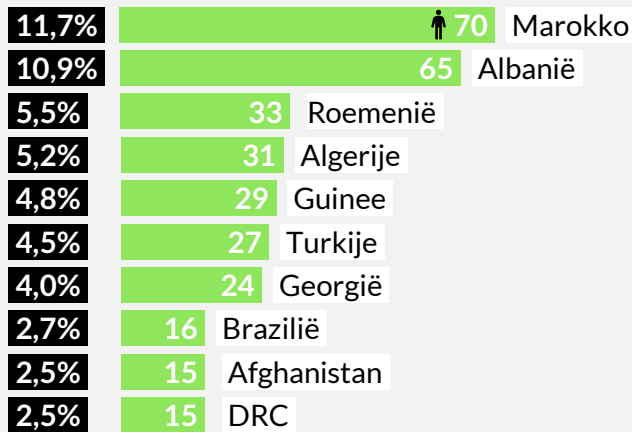

598

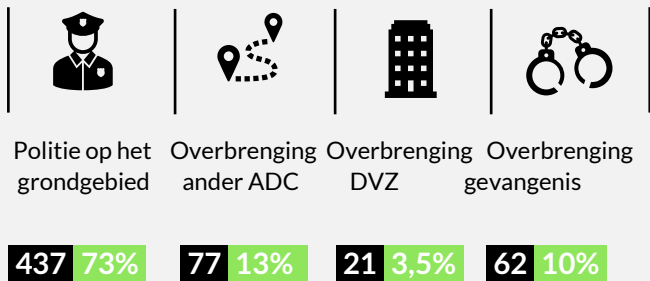
Personen werden in het centrum Vottem opgesloten in 2024
MOVE heeft er 131 ontmoet (22 %).

100% waren mannen (geen vrouwenafdeling) van

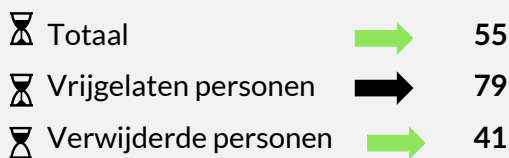
Voornaamste nationaliteiten

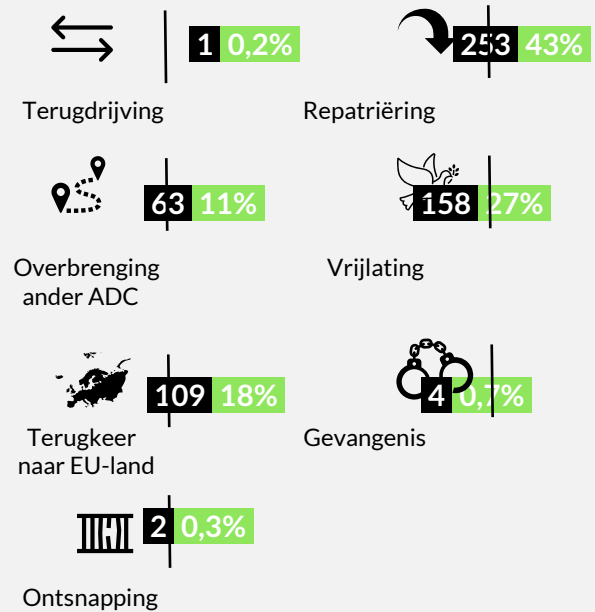
Omstandigheden aanhouding

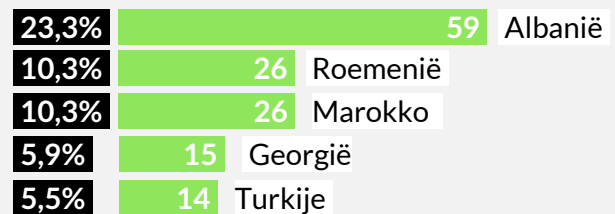
Gemiddelde duur detentie (in dagen)

Uitkomst van de detentie (590 personen)

Voornaamste repatriëringen

Rode cijfers

- Zelfmoordpoging: 1
- Hongerstakingen: 50
- Aantal klachten: 123
- Disciplinaire afzonderingen: 103
- Medische afzonderingen: 2
- Afzondering voor veiligheid: 166

Opmerkelijke feiten

in 2024

Het ADC van Vottem, gelegen aan de rand van Luik, werd in gebruik genomen in 1999. Het is het enige ADC in Wallonië en houdt sinds 2007 uitsluitend mannen vast.

Elke vleugel is afgesloten met twee rijen hekken, de toegang tot de zogenaamde “buitenruimtes” of “wandelpaatsen” is beperkt, en de enige vrije verplaatsingen zijn mogelijk tussen de cellen en de gemeenschappelijke zaal. De lage plafonds versterken nog verder het gevoel van opsluiting.

In 2024 werden 598 personen vastgehouden in Vottem, 34 meer dan in 2023. De gemiddelde verblijfsduur bedroeg 55 dagen, een lichte stijging ten opzichte van het voorgaande jaar (53 dagen in 2023).

Voortdurende achteruitgang: onwaardigheid voor gedetineerden, personeel en bezoekers

Het jaar 2024 zet de aftakeling voort die al in 2023 merkbaar was, maar de moeilijkheden voor alle betrokkenen – gedetineerden, personeel en geaccrediteerde bezoekers – bereikten een nieuw dieptepunt. Het gespannen sociale klimaat, dat onder meer voortvloeide uit de staking van het personeel in december 2023, leidde tot een jaar van toenemende desorganisatie, met personeelstekorten, zelfs binnen de directie en de logistieke dienst.

De verouderde infrastructuur bleef aftakelen: defecte verwarmingsketels, aanhoudende waterinfiltraties en een buiten werking zijnde noodgenerator. De douches waren vaak ijskoud of gloeiend heet, en sommige vleugels zaten wekenlang zonder warm water, waardoor gedetineerden emmers water moesten gebruiken om zich te wassen. Er werden ook meerdere keren bedwantsenplagen gemeld.

Deze onwaardige materiële omstandigheden hadden een rechtstreekse impact op de gedetineerden, maar ook op het personeel, dat in

een vervallen omgeving moest werken, en op de bezoekers, die een gevoel van onveiligheid en verwaarlozing vaststelden.

Volgens de directie van het centrum werden, ondanks enkele tijdelijke technische ingrepen en personele versterkingen, geen structurele oplossingen doorgevoerd. De langdurige sluiting van een volledige vleugel wegens technische problemen beperkte de maximale capaciteit gedurende meerdere maanden tot 77 plaatsen.

Het jaar werd gekenmerkt door een toename van spanningen, gekenmerkt door een stijging aan wanhoopsdaden en protest: 50 hongerstakingen in 2024 tegenover 9 in 2023, waarvan sommige tot 75 dagen duurden. Meerdere gedetineerden slikten uit pure wanhoop batterijen in, en één persoon ondernam een zelfdodingspoging. Zijn medegedetineerden, geschokt door het uitblijven van reactie van het personeel, ondanks hun waarschuwingen, organiseerden een vergadering met de directie om hun grieven te uiten. ³⁵

Het groeiende protest uitte zich ook in een stijging van het aantal brieven en klachten dat bij het centrum werd ingediend: 121 in 2024 (voor 598 gedetineerden in dat jaar), tegenover 71 in 2023 (564 gedetineerden), 88 in 2022 (468 gedetineerden), 49 klachten in 2021 (341 gedetineerden) en 36 klachten in 2020 (386 gedetineerden). Deze stijging van het aantal klachten hangt niet alleen samen met het stijgende aantal gedetineerden, aangezien het aantal klachten per 100 gedetineerden stijgt van 9,3 in 2020 naar 20,2 in 2024, wat een proportionele toename van meer dan 117% aantoont.

Een steeds zorgwekkendere medische en psychiatrische situatie

In 2024 merkten onze bezoekers opnieuw een toenemend aantal gedetineerden op met ernstige medische problemen of (zeer) zware psychische stoornissen.

Er werkt geen psychiater in het centrum, ondanks de dringende nood aan gespecialiseerde zorg. De algemene medische opvolging blijft beperkt tot het strikt noodzakelijke. Steeds vaker worden NGO's zoals Artsen Zonder Grenzen ingeschakeld

om tussen te komen in ernstige gevallen, wegens het gebrek aan interne medische opvolging. Vottem is het tweede centrum in België dat het vaakst een beroep doet op AZG. In 2024 konden 10 externe consultaties plaatsvinden. Deze interventies mogen echter geen vervanging vormen voor structurele oplossingen die door de DVZ moeten worden ingevoerd om het gebrek aan zorg in het centrum op te vangen. De gevangeniscontext is volledig ongeschikt voor deze mensen, wier aandoeningen verergeren door de opsluiting, de voortdurende stress en de onzekerheid over hun toekomst.

Sommige bewoners met psychische problemen werden langdurig in isolatie geplaatst, soms onder het voorwendsel van “medisch toezicht”. Deze cellen, klein, koud, vuil en onhygiënisch, verergeren het psychisch lijden. Het centrum registreerde in 2024 twee “medische isolaties” voor observatie.

Isolatie als straf

Onze bezoekers signaleren een overmatig gebruik van isoleercellen (disciplinaire cellen), die niet alleen bij gewelddadig gedrag, maar ook voor eenvoudige klachten worden toegepast: verzoek om extra voedsel, betwisting van een diefstal of spanning met een andere gedetineerde.

Het gebruik van isoleercellen zonder schriftelijke kennisgeving of duidelijke rechtvaardiging, als straf voor eenvoudige klachten, is bijzonder zorgwekkend en versterkt het gevoel van onrecht bij de gedetineerden.

In 2024 nam de directeur 103 disciplinaire isolatiemaatregelen, tegenover 55 in 2023, wat neerkomt op een stijging van 87% in één jaar. Daarnaast werden 166 isolaties wegens veiligheidsredenen opgelegd, een cijfer dat al enkele jaren stijgt.

Scheiding van gezinnen

Zoals elk jaar werden veel gezinnen uit elkaar gerukt door detentie en uitzetting. Het jaarverslag van de vzw Point d’Appui (p. 38) vermeldt:

“Van de 75 gedetineerden (op 131 ontmoetingen) van wie de gezinssamenstelling bekend is, zijn 30 getrouwd of hebben een partner die in België woont.

Drie van hun partners waren zwanger op het moment van de ontmoeting. Veertien mannen zijn vaders van kinderen die in België wonen, sommigen met de Belgische nationaliteit. Vier hebben kinderen elders in Europa. Minstens 29 kinderen worden zo rechtstreeks getroffen door de detentie van hun vader. Deze mannen leiden een reëel en effectief gezinsleven in België, maar riskeren toch uitzetting. Hun detentie – en mogelijke uitzetting – heeft grote gevolgen, niet alleen voor henzelf, maar ook voor hun partners en kinderen.”

In 2024 is het project voor het ter beschikking stellen van internetverbonden tablets beëindigd. Deze tablets, die tijdens de openingsuren van de gemeenschappelijke ruimtes toegankelijk waren, vergemakkelijkten echter het contact met familie, het zoeken naar informatie en het vertalen.

Opsluiting van personen die internationale bescherming zoeken

Volgens het jaarverslag van het centrum waren in 2024 de meest vertegenwoordigde nationaliteiten: Marokko, Albanië, Roemenië, Guinee, Algerije, Turkije, Georgië, Brazilië, Afghanistan en de Democratische Republiek Congo. Onze bezoekers ondersteunden 131 personen van 32 verschillende nationaliteiten. Sommigen kwamen uit oorlogsgebieden – Afghanistan, Eritrea, Irak, Palestina – wat hun detentie en risico op uitzetting des te alarmerend maakt.

Ook dit jaar ontmoetten onze bezoekers personen die een asielpcedure hadden lopen of die tijdens hun detentie een verzoek om internationale bescherming indienden. Asielzoekers zijn per definitie kwetsbare mensen die bescherming zoeken. Hun traumatische ervaringen en migratieparcours maken dat de opsluiting hun psychisch lijden verder verergert.

Gebrek aan juridische bijstand

In [ons monitoringrapport van 2023](#) prezen wij de juridische permanentie die twee keer per week door advocaten in het centrum wordt verzorgd – een waardevol initiatief dat al enkele jaren bestaat. Toch blijft beterschap uit: volgens het jaarverslag van Vottem beschikt de helft van de bewoners in 2024 nog steeds niet over effectieve juridische bijstand.

Centra voor gezinnen

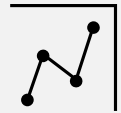
Beschrijving ADC & personeel

Alternatieve namen	FITT- of terugkeerhuizen, <i>communit- based open woonunits</i>
Opening	Oktober 2008
Sites en capaciteit	Beauvechain (6 woningen), Saint-Gilles-Waas (7), Tielt (3), Tubeke (5) en Zulte (6)
Totale capaciteit	27 woningen
Woningen	Studio, appartement of huisje met keuken en bepaald aantal kamers
Sanitair	Privé douche en toilet in elke woning
Collectieve ruimte	Binnenplaats of tuin op elke site
Sociale dienst	7 terugkeerbegeleiders

De centra & de buitenwereld

Bezoeken	Maximaal 5 personen (exclusief minderjarigen), registratie nodig
Bezoeker JRS Belgium	Alexandra Merguerian (alexandra@jrsbelgium.org) & Stephan Burger (stephan@jrsbelgium.org)
Andere ngo	Geen
Mogelijkheid om site te verlaten	Tussen 9 en 21u, maar één ouder moet steeds op de site aanwezig zijn
Partnerziekenhuis	Geen partnerschappen. Overbrenging indien nodig
Bezoek politiek vertegenwoordiger	0 in 2024

Statistieken

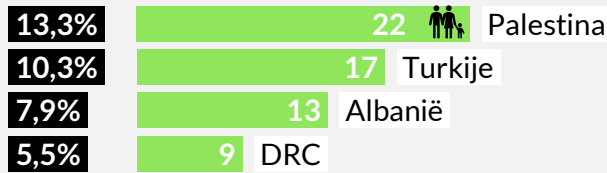
164

Gezinnen werden in de centra voor gezinnen opgesloten in 2024. Move heeft er 54 opgevolgd (33%).

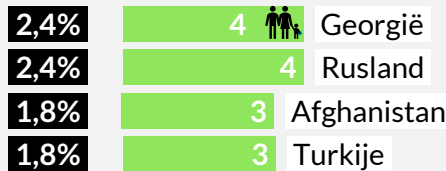
304 kinderen, 157 vrouwen en 60 mannen vormden deze gezinnen

Voornaamste nationaliteiten

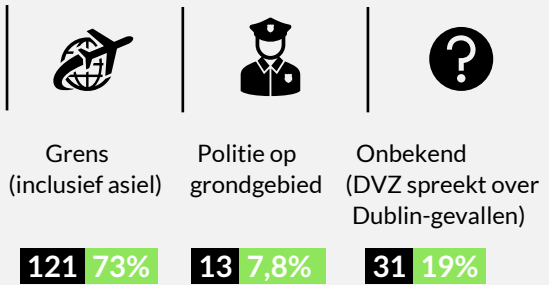
Aanhouding aan de grens (121 gezinnen)

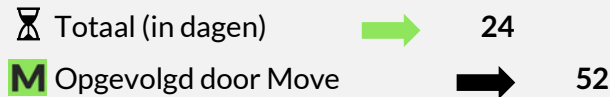
Aanhouding op grondgebied + Dublin procedure (45 gezinnen)

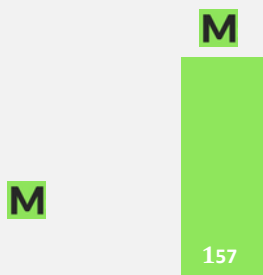
Omstandigheden aanhouding

Gemiddelde duur detentie

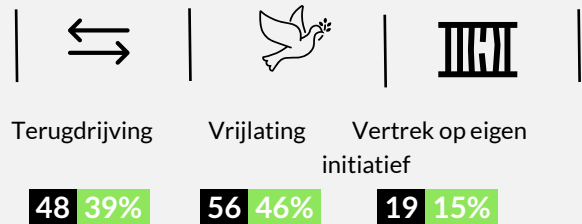

Minimale & maximale duur

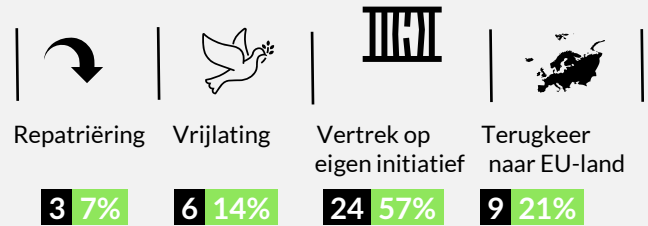
Uitkomst van de detentie

Aanhouding aan de grens (122 gezinnen)

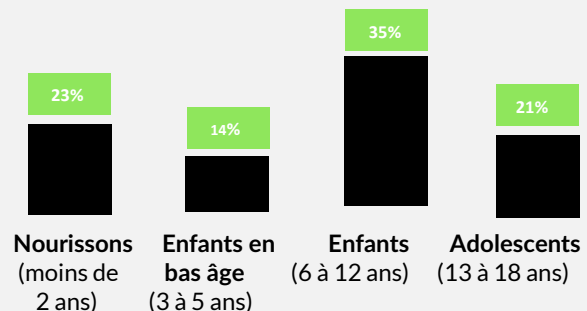
Noot: ondergedoken gezinnen zijn, volgens onze definities, degenen die "op eigen initiatief" het centrum verlieten.

Aanhouding op grondgebied + Dublin procedure (42 gezinnen)

M	Vrijlating	33
	Onderduiking	7
	Terugkeer naar EU-land	4
	Repatriëring	3
	Vrijwillige terugkeer	3
Onbekend	4	

Leeftijd van de kinderen

Opmerkelijke feiten

in 2024

Van 2001 tot 2008 werden gezinnen met minderjarige kinderen in administratieve detentiecentra opgesloten. Na door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te zijn veroordeeld wegens het opsluiten van kinderen in ongeschikte omstandigheden, heeft de Belgische overheid in 2008 de eerste detentiecentra voor gezinnen ingewijd. Voortaan werden gezinnen zonder wettig verblijf en gezinnen die aan de grens waren aangehouden hier geplaatst. Hoewel ze moeilijk vergelijkbaar zijn met de ADC en een zekere mate van comfort en privacy garanderen, wat regelmatig wordt benadrukt door gezinnen die aan de grens zijn aangehouden, beschouwt JRS de centra voor gezinnen als een alternatieve vorm van detentie. Juridisch gezien wordt er een detentiebeslissing genomen voor de gezinnen die er worden geplaatst. Hun fundamentele rechten worden bovendien ingeperkt (bijvoorbeeld vrijheid van komen en gaan: er bestaat een avondklok van 21u tot 9u en officieel moet, behalve in specifieke gevallen, een ouder constant op de site aanwezig zijn).

Profiel van de gezinnen

Sinds 2019 publiceert de DVZ gedetailleerde cijfers over de families die in de ADC voor gezinnen worden vastgehouden. Vorig jaar wezen we er al op dat het aandeel gezinnen dat aan de grens wordt onderschept, traditioneel hoog ligt.

In 2024 ging het om 90% van de gezinnen die in de centra terechtkwamen: van de 134 gezinnen (zonder de Dublin-gevallen, waarvan de plaats van aanhouding onduidelijk is), werden er 121 aan de grens tegengehouden. Met andere woorden: de DVZ beslist zelden om een gezin in detentie te plaatsen wanneer het zonder papieren op het Belgische grondgebied wordt aangetroffen. Voor die situaties lijken alternatieve maatregelen de voorkeur te krijgen. Volgens onze ervaring zijn

aanhoudingen van gezinnen op het grondgebied vaak bijzonder belastend voor de kinderen.

Van de 54 gezinnen die wij in 2024 hebben ontmoet, waren er 43 aan de grens aangehouden – allemaal op Brussels Airport. Slechts vier gezinnen klaagden over hun behandeling. Hun opmerkingen hadden te maken met wachttijden voor het overbrengen naar een centrum, onvoldoende voeding of communicatieproblemen. Over het algemeen geven gezinnen aan weinig klachten te hebben over hun behandeling aan de grens.

Veel gezinnen vroegen bovendien internationale bescherming aan bij aankomst aan de grens. De problemen rond de verlenging van de procedure en de detentie, zoals beschreven in de sectie over Caricole, speelden hier minder sterk. De gemiddelde duur van de detentie is zelfs gedaald ten opzichte van vorig jaar: van 33 naar 24 dagen in het algemeen, en van 57 naar 52 dagen voor de gezinnen die wij hebben ontmoet. Tegelijkertijd is het aantal vrijlatingen wegens een lopende procedure of na de toekenning van bescherming gestegen, van 34 in 2023 naar 48 in 2024.

Kinderopvang op het CGVS

Verschillende alleenstaande ouders met jonge kinderen hebben dit jaar hun ongenoegen geuit over de werking van het CGVS.

Wanneer een ouder een interview moet afleggen bij het Commissariaat, blijkt er geen opvang voorzien voor de kinderen. Zij vergezellen de ouder dus in de interviewruimte, wat om uiteenlopende redenen problematisch kan zijn.

In 2024 moest het interview van een ouder die wij hebben ontmoet en begeleid, zelfs worden stopgezet omdat noch de ouder noch de interviewer het gesprek op een zinvolle manier kon voortzetten.

